

Vastaps az újszegedi szabadtérin

A néptáncfesztivál harmadik estéje

Sokan és joggal mondják, hogy a Szegedi Ünnepi Hetek legsebezhetőbb, legszebb virágzó rendezvénye a szakszervezeti néptáncfesztivál. Rangjának növekedéséről már a korábbi években is meggyőződhetünk, ám az a sikeresorozat, amely a nemzetközi jelleggel most másodszerre megrendezett táncos találkozót jellemzi, mindennél ékebben bizonyítja a vetélkedő megismétlésének értelmét, jogosságát.

Mindezt a fesztivál keddi műsornapjának apropóján mondjuk, s azon okból, hogy most többszörösen nagy siker tanúja volt az újszegedi szabadtéri színpad...

Ezen a borongós éjszakai elsőként a lengyel vendégcsoport, a *Cieszyni Föld ének- és táncgyűjtés* lépett pódiumra, s ragadtatta forró tapsokra a közönséget. A két évtizede működő együttes elsősorban mesterkéletlen előadóművészi, természetesen hangulatteremtésével vívta ki a közönség elismerését, valamint azzal a *jótékossággal*, amely a régi göráltáncok előadását jellemezte.

A lengyel vendégek után foglalta el a színpadot az az együttes, amely alighanem a legjobb a szakszervezeti táncfesztivál hazai mezőnyében: a *Vasas művész-*

együttes táncára. Ritka szerencsés táncosanyag — csupa-csupa remekül iskolázott, nagyon szívesen és mindig jókedvvel táncoló fiatal — áll most *Szigeti Károly* koreográfus rendelkezésére, aki, mint a színpad kiváló ismerője, minden számban látványos és csáttanókban bővelkedő mozgás-

**SZEGEDI
ÜNNEPI
HETEK**

anyagot tanított be az együttes tagjainak. A *Vasas* leányai, fiai jelenleg feltétlenül értékesebbek adnak az úgynevezett proficsoportok java produkciójánál, hiszen képességeikben vetekszik az amazok tudásával, *ügyezetben, kedvben* pedig jelenleg nehezen múlhatók felül.

Szünet után a *Hajdú* foglalta el a színpadot, s aratott megérdemelt együttes foglalta el a színsíkt. Igaz, ennek a csoportnak a tagjai nem tanúskodnak olyan alapos előképzés-

ről, mint azok a fiatalok, akik a *Vasasban* remekelnek, ám a rájuk bízott táncanyag különossége, valamint előadóművészi erőteljes lendülete feltétlenül kiérdemelte a vastapsokat.

A keddi esti műsor zárószámait a román vendégcsoport mutatta be. A *Pitești*-ből ideérkezett *Chindia* együttes erejét ismét csak nehéz lenne összefoglalni, de talán mégis *játékos humoruk* a legmegnyerőbb. Különösen műsoruk zárószámának mereven billögő, s e „fababás” tartással tüntető nevetésre ingerlő mozdulatanyaga tűnt kedvesen különösnek.

Igy aztán már a zsűri ítéletmondása előtt is le lehet szögezni, hogy rangban, művészi színvonalban nagyot lépett előre az újszegedi szakszervezeti néptáncfesztivál. Minden határon túlról meghívott együttes méltónak bizonyult a rangos mezőnyben való szerepléshez, csakúgy mint a magyar csoportok, amelyek közül több igen kellemes meglepetéssel szolgált.

Tegnap, szerdán este egyébként a *Hungária* színpadon nagy sikerrel rendezték meg a fesztivál *báliját*, ma, csütörtökön este pedig sor kerül a nagyon várt eredményhirdetésre.

Akác László

A Borisz Godunovról

Szinetár Miklós „tőmondatai“

Bőbeszédűséggel halálos ellenségei — ha vannak — se vádolhatnák. Tizenkét esztendője, hogy nyaranként rendez Szegeden, nyilatkozik — ha nagyon faggatjuk, készségesen —, de finoman szövegelve a többszörösen összetett mondatokat. Inkább szereti, ha a produkció beszél helyette. Nem kenyeret a körmondfonás, tömören, célzatosan válaszol mint az éjjeli felzavart alvó, ha légycsapóval kiiktatja közeléből a dünyögő-dünyögő hangforrást. Magától nem beszél, „alá kell tenni” a kérdéseket. Akkor viszont konkrét, precíz. Más talán azt is elmondja, amit nagytól sem látni ki munkájából — ő azt is nehezen, ami nyíltan benne van. Fedezze föl, vegye észre a publikum, akkor jó, akkor a siker — a többi a műhely dolga, ne beszéljünk róla. Nyilatkozni a leghálátlanabb művésztipus — embernek a legszimpatikusabb. Ezúttal a *Borisz Godunov*-ot rendez Szegeden — életében először.

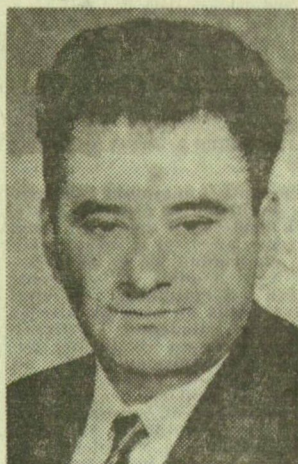
Fiatal, mindössze 39 éves. Színház- és tévérendező léte a legjobb nyomon halad a hazai operarendezés *Hevesi Sándor*, *Oláh Gusztáv*, *Nádasdy Kálmán* jelezte legendás hagyományösvényén. Hiszen már indulásakor fogta a kezüket, főiskolában Oláh Gusztáv asszisztense volt, majd *Nádasdy* mellett dolgozott.

Ösztönösen vonzódom az operához, rendkívül komplex műfajnak érzem. Hiszek a zene lélekstíftó erejében, abban a pluszban, amit a színpadi közléshez hozzátehet. Amióta a televízióhoz kerültem, sajnos egyre kevesebb időm enged az operaszínpadhoz — Szeged szerencsére segít.

Szinetár Miklós szerencsére segít Szegednek.

A Borisz premierje kétszeresen is eredeti. Először kerül itt színpadra, és Szinetár Miklós is először rendezi. Persze nem ismeretlenül, több elképzelést, köztük az Oláh-Nádasdy-félet is, tanulmányozott. A dímszínpad azonban speciális változatot kér.

Amolyan al fresco stílus, hiszen dűrván szöve-

körülbelül a nézőtér tizenötödik sorától teljes a színpadi látvány. A tér diktál nekünk a nagyközönség látószögére kell terveznünk.

— Az opera elég hosszú, eredetileg kilenc képre tagozódik, Szegeden nyolcra tervezik — vajon terjedelmé miatt?

— Részben igen. Bár hozzá kell tennem, a másik forradalmi képet ritkán játszószák, idehaza sohasem ment, mi is elhagyjuk. Ennek ellenére a szegedi premier az opera teljességét adja. Belső húzásokkal, átesoportosításokkal igyekeznünk tömöríteni. A figyelem ébren tartására általában két eszközzünk van. Az egyik lényegében a szereposztásból következik. *Muszorgszkij* operájának sűrű, izgalmas drámájánál szövege magyarálat nélkül el, s ezért is ragaszkodunk hazai énekesekhez — csupán a címszereplő lesz külföldi, a bolgár *Gyuszelev*. Tehát a közönség figyelheti a színpadi fejleményeket, kihallja a szöveget is. A másik eszközünk a már említett átesoportosítás. Arra törekedtünk, hogy a mű csúcspontjait, emelkedettebb pillanatait felvonásvegre kerüljenek, a csendesebbek pedig valahová közelebre. A harmadik felvonásra pedig csak a két grandiózus kép marad, a forradalmi és Borisz halála. Mindenesetre hiszem abban, hogy a Borisz Godunov idevaló a szabadtéri színpadra, hiszen természetéből következő a látványosság. Népdráma, melyben tiszta-értetű szövegszerűségevel a ma-

gánjelenetek is elérnek. Ami nehézséget okozhat, az általában problémát jelent az olyan pregnáns szabadtéri daraboknál is, mint a *Bánk*, a *Hunyadi László* vagy más opera volt. Nevezetesen, bármennyire is alapvetően alkalmasak a dímszínpadra, egy-egy jelenetük azért akad — mint a *Bánkban* a Tisza-parti kép, vagy a *Boriszban* a lengyel udvar — mely hangulattal, környezetével idegenszerű. Ezt az ellentmondást kell áthidalnunk.

A téren végéhez közeledik a délutáni statisztapóba, mindjárt nyolc óra. Szinetár Miklós az óráját nézi. Kérdések tömörítései.

— Tizenkét év legkellemesebb szegedi élménye?

— Mindkettő a *Háry premijerje*. Az egyik, amit elmosott az eső. A másik, amikor *Kodály* daltájkáit nyerte a legnagyobb csatát, itt kapott olyan viharos fogadtatást, akkora sikert, amelyet valójában megérdemelt.

— Mikor látjuk két nagyszabású tévérendezését, a *Rózsa Sándort* és a *Csárdáskirálynőt*?

— A *Rózsa Sándor* augusztus 19-étől jelentkezik, hetente ötven perces sorozat, tizenkét alkalommal. A *Csárdáskirálynőt* most fejeztem be, premierje télre várható.

— Az elmúlt két évben rengeteget dolgozott. A szegedi szabadtéri után mi következik?

— Pihenés, nagy pihenés. Nem akarok úgy boy, mint az egyszeri cowboy, aki folyton csak tüzel...

Nikolényi István

Országos hímezéskiállítás

Az idei országos Kis Jankó Bori hímezéskiállítás hazánk több mint 80 településéről — köztük Buzsákról, Szekszárdról, Kalocsáról, Túrkevről, Debrecenből és a matyó falvakból — mintegy 500 pályamunkát

Ötszázan dolgoznak a Déli pályaudvar korszerűsítésén

A budapesti Déli-pályaudvar nyári forgalmában naponta több tízezer utas tanúja a pályaudvar rekonstrukciójának, s az ezzel járó kényelmetlenségeket is tapasztalhatja.

A lábakon álló utascarnok mellett már alapozzák az épület további részét. A korábban négyszerezére bővülő utascarnok vasbeton-oszlopai a Krisztina körút szintjétől 8—10 méter mélységig nyúlnak le, ugyanis itt teherbíró márgatalaj húzódik. Az épületben és körül-

lőtte ötszázan dolgoznak, s már a valóságban is bontakozik a mérnök papírra „álmódott” terve.

A közönség először akkor szemlélheti meg közelebbről is az építkezést, amikor elkészül a metro második szakasza, tehát a jövő év végén. Akkorra már áll az utascarnok, csak a belső építészeti munkák lesznek hátra. Ezzel 1973 közepére készülnek el, akkor vehetik birtokukba az utasok a tagas „üvegpalotát”.

Nagy elődök nyomában

Fiatal munkásörök előképzése

A tiz-tizenöt éve munkásörök sem öregek még, csupán ötvenesek, vagy azon felüliek, akik, ha tartalékos állományba vonulnak, csak a fegyverüket adják át a nyomukba lépő fiataloknak, ők maguk mindig készek a haza szolgálatára. A tíz éve munkásörök szolgálatot teljesítő Komáromi Károlyt, a Szegedi Ruhagyár termelési főosztályának vezetőjét még nem vezényelték a tartalékos állományba. Ő viszont már gondoskodott arról, hogy László nevű nagyobbik fia, miután letöltötte katonai idejét, a helyére álljon, mint előképzős munkásörök. A példát tekintve mondhatjuk úgy is, apáról fiúra száll a munkásosztály hatalmának őrzése és a szocialista Magyarországi védelme.

S ez a tradíció ma már sok ezer családban él, hiszen csak a szegedi munkásörögeket nézve is egy sorban találunk apákat fiaikkal és rokonai ágon nemzedékeket. A párt alapszervei Szeged üzeméből válogatták ki az önkéntes jelentkezők, fiatalok hosszú sorából azokat, akiket majd alapos előkészítés után munkásörökké avatnak. Az elméleti oktatással párosult gyakorlatok már megkezdődtek, és pedig távol Szegedtől, erdőséggel átfogott hatalmas területen, amelynek terpe olyan, hogy azon mozogni és különböző harci feladatokat végrehajtani önmagában is próbátétel. Itt találkoztunk a Kenderfonó és Szövőipari Vállalattól Farkas Imre TMK-lakatossal, Gera Ferenc rakodómunkással: frissen megszerzett középiskolai tanári diplomával a zsebében Kékes Szabó Mihállyal. A Szegedi Ruhagyárból Albert János osztályvezetővel, a vasalórészlegről Magyar Antallal, Kiss Sándor szalagvezetővel, Pöttös István technikussal és másokkal, Szeged nagyzemeinek felnőtt fiataljai közül azokkal, akiket a KISZ nevelt. Többen közülük már párttagok vagy helytállásuk folytán azok lesznek a közeljövőben.

A munkásörök előképzése mintegy fél éves programot jelent a számukra. Elméleti és gyakorlati ismeretek összességét és természetesen helytállást kinek-kinek a munkahelyén, Tisztában vannak vele, hogy önkéntes vállalkozásukkal olyan szolgálatot vesznek magukra, amely erőpróba már most is.

Mészáros István felvétele

Képzőnkön ruhagyári munkásöröklétek beszélgetnek üzem vezetőivel, a gyakorlat színterében

a kezdet kezdetén, pedig csak most öltötték magukra először az acélszürke egyenruhát, amelynek viselése kötelező, sokra kötelező.

Biztatást, bátorítást első sorban azoktól várnak, akik munkásörököknek javasolták őket. Az első napi gyakorlatot megtekinteni el is jöttek a fiatalok közé: dr. Varga Dezső, az MSZMP Szeged városi bizottságának javasolták. Deák Béla, a végrehajtó bizottság tagja, a pártbizottság osztályvezetője, Kónya Sándorné, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat pártbizottságának titkára, ugyanon a központi gyáregység igazgatója, Frányó József, s ott voltak a Szegedi Ruhagyár vezetői közül Bereng József, a pártbizottság titkára, Komáromi Károly fő-

osztályvezető, Buzder János osztályvezető. Az előképzős munkásörököknek ugyanis ez az első foglalkozási nap azért is emlékezetes, mert teljes felszerelésük mellé — mintegy leendő feladatuk szimbólumaként — most kapták meg az egyenruhához járó nyakkendőt. Ez már olyan előlegezett bizalom, amelyre építeni lehet addig is, amíg majd annak idején egységgyűlésen esküt nem tesznek a munkásosztály zászlajára, a népi hatalom, a szocializmus védelmére. Nagy elődök nyomába lépnek, akik a Magyar Tanácsköztársaság Vörös Őrségét alkották; azok nyomába, akik 1956-ban a párt zászlaja alá álltak az ellenforradalom elleni harcban.

L. F.

Közműfejlesztés Kisteleken

Kistelek — hasonlóképpen az ország jó néhány községéhez — vízellátási gondokkal küzd. E gondok megszüntetéséhez a legfontosabb feltétel — a vízvezeték-hálózat — már szerencsére kész van. Az 1963-ban alakult Komplex Vízmű Társulat már megépítette a községben a vezetékhálózatot. A 39 kilométer hosszú nyomcsőrendszer Kistelek minden utcáját érinti. Csak 140 ház nincs még bekötve a hálózatba, azok is csak a lakók építkezései miatt.

A vezetékhálózat azonban nem old meg mindent. Az egyetlen vízmű 1200 köbméteres vízhozamával nem képes a csúcspontig tartást ellátni. Ezért a községben tervezik a második vízmű építését. A kettő együtt már képes lesz Kistelek 11 ezer lakosának elegendő vizet adni.

Az új vízmű tanulmánytervei már elkészültek. A kiviteli tervek előreláthatóan az ősszel lesznek készen és a Csongrád megyei Vízügyi Csatornamű Vállalat már az idén hozzáfoghat az első ütem építéséhez. A vízműtelep összesen több mint két és fél millió forintba fog kerülni, az első ütem pedig 1,3 millióba. Az építkezés költségeinek egy részét a társulat fedezi, egy-egy millió forintot pedig a Csongrád megyei tanács és az Országos Vízügyi Hivatal bocsát a község rendelkezésére.

Kistelek csatornázásához 1967-ben kezdett hozzá a társulat. Tavaly fejezték be az első ütemet, melynek során 4,5 kilométer csővezeték építettek, valamint átépítették a telep és tisztítómedencéket.